

Sygn. akt **IC 287/21**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2022 roku

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Wioletta Łopatowska-Bąkiewicz

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Marcelina Stolarska – Ziegert

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 lutego 2022 roku w G.-D.

sprawy z powództwa (...) FINANSE Spółki Akcyjnej w P.

przeciwko M. J.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej M. J. na rzecz powoda (...) FINANSE Spółki Akcyjnej w P. kwotę 10.379,20 zł (dziesięć tysięcy trzysta siedemdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie poczynając od dnia 21 października 2021 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od powoda (...) FINANSE Spółki Akcyjnej w P. na rzecz pozwanej M. J. kwotę 520,20 zł (pięćset dwadzieścia złotych dwadzieścia groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

sędzia

W. B.

IC 287/21 Uzasadnienie

Powód (...) Finanse Spółka Akcyjna z siedzibą w P. wniosła pozew o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanej M. J. kwoty 14.663,65 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik powoda podał, że przedmiotowe roszczenie wynika z zawartej przez pozwaną umowę pożyczki pieniężnej, której pozwana nie spłaciła.

Zarządzeniem z dnia 15 listopada 2021 roku w sprawie I Nc 511/21 stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w tym postępowaniu i sprawę skierowano do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym.

(zarządzenie k. 21 akt).

W odpowiedzi na pozew (k. 32-34 akt) pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu została zakwestionowana legitymacja czynna powoda, brak prawidłowego umocowania osób reprezentujących spółkę przy zawieraniu umowy, istnienie ważności zobowiązania w postaci umowy pożyczki oraz naliczenie wysokich opłat za jej udzielenie.(odpowieź k. 32-33 akt).

W odpowiedzi na to pismo (k. 42-47 akt) pełnomocnik powoda podtrzymał zawarte w pozwie żądanie w całości.

Sąd ustalił następuje.

Pomiędzy M. J., a (...) Finanse Spółka Akcyjną z siedzibą w P. zawarta została w dniu 4 października 2018 roku umowa pożyczki numer (...). Umowa zawarta została osobiście przez pozwaną i agentem pośrednictwa kredytowego powoda posługującego się znakiem towarowym (...), którą reprezentowała doradca klienta na podstawie udzielonego pełnomocnictwa.

(Dowód: umowa pożyczki k. 9-10, pełnomocnictwo k. 48, KRS powoda k. 18-19 akt)

Umowa pożyczki poprzedzona została złożeniem podpisanego przez pozwaną wniosku o jej udzielenie. Całkowita kwota pożyczki wynosiła 5.728 zł. Całkowita kwota do zapłaty z tytułu umowy wynosiła 9.116,98 zł. Pozwana zobowiązała się ją spłacić w ciągu 52 tygodni.. Na koszty kredytu składała się prowizja w kwocie 2.921,28 zł., opłata przygotowawcza 100 zł, oraz opłata za dostarczenie środków 20 zł. oraz świadczenia usługi terenowej obsługi pożyczki. Całkowity koszt pożyczki wynosił 3.388,98 zł

Dowód: umowa pożyczki – k.9-10 akt).

Przedmiotowa umowa pożyczki była zmieniana aneksami i ostatecznie na podstawie Aneksu nr (...) z dnia 12.11.2019 roku pozwana uznała saldo swojego zadłużenia na kwotę 9.002,76 zł oraz kwoty 5.997,24 zł w tytułu podwyższenia całkowitej kwoty pożyczki.

W wyniku tego aneksu pozwana otrzymała dodatkową kwotę pożyczki 3.432 zł, prowizja za jej udzielenie wynosiła 1.869,78 zł, opłata przygotowawcza 30 zł, oprocentowanie 640,46 zł. Całkowity koszt pożyczki wynosił 2.565,24 zł. Ponadto została naliczona kwota 25 zł za usługę terenowej obsługi pożyczki.

(Dowód: aneks nr (...) k. 13-16 akt).

Pozwana od dnia podpisania aneksu dokonała spłaty pożyczki w kwocie 2.200 zł

(Dowód: historia spłat k. 6-8 akt).

Powódka w skierowanym do pozwanej piśmie z dnia 31.07.2020 roku wypowiedziała umowę i wezwała do spłaty powstałego zadłużenia w wysokości 12.997,27 zł w terminie 30 dni od otrzymania wezwania.

(Dowód: wypowiedzenie wraz z dowodem doręczenia k. 11-12 akt).

Pozwana nie dokonała w terminie zwrotu kwoty pożyczki i termin wymagalności roszczenia upłynął 06.09.2020 roku i powód naliczył pozwanej odsetki za opróżnienie w wysokości odsetek maksymalnych, które zgodnie z treścią umowy były wymagane w terminie płatności rat pożyczki i zostały naliczone od dnia następującego po dniu wymagalności danej raty do ostatniego dnia tygodnia poprzedzającego sporządzenie pozwu.

Na dochodzone roszczenie z tytułu pozwu składa się kwota 12.805,60 zł z tytułu niespłaconych rat, kwota 1.858,05 zł tytułem odsetek maksymalnych za opóźnienie.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 720 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Ponieważ pozwana jest konsumentem, zaś pożyczkodawca przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie udzielania pożyczek gotówkowych i przy zawieraniu umów posługuje się wzorcami umownymi, dlatego zastosowanie w niniejszej sprawie mają również przepisy ustawy z 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim (t.j.: Dz.U. z 2016r., poz. 1528 ze zm.).

Art. 3 ust. 1 tej powołanej ustawy wskazuje, że przez umowę o kredyt konsumencki należy rozumieć umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550 złotych albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki (art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy).

Zgodnie z treścią art 3531 kc, strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

Przepisem ograniczającym swobodę umów jest między innymi art. 385 1 k.c, który chroni konsumenta w relacjach z przedsiębiorcą - profesjonalistą w danej dziedzinie. Zgodnie z jego treścią, postanowienia umowy zawartej z konsumentem niezgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Powyższe nie dotyczy tylko postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Niezgodnione indywidualnie są zaś te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przyjętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta (art3851 par 3 k c).

Niedozwolonymi klauzulami umownymi będą więc takie zapisy, które w sposób nieuczciwy kształtują prawa i obowiązki stron umowy, prowadzą do naruszenia stanu równowagi kontraktowej pomiędzy stronami. gdy postanowienia umowne kształtują rozkład praw i obowiązków w sposób, który nie zostałby zaakceptowany przez strony w toku uczciwie prowadzonych negocjacji.

Zgodnie z art. 36 a ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim w brzmieniu obowiązującym w chwili zawarcia umowy pożyczki maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu ((...)) oblicza się według wzoru: $(...) \leq (K \times 25 \%) + (K \times n/R \times 30 \%)$, gdzie K oznacza całkowitą kwotę kredytu, n – okres spłaty wyrażony w dniach, zaś R – liczbę dni w roku. Jednocześnie zgodnie z tym przepisem pozaodsetkowe koszty kredytu w całym okresie kredytowania nie mogą być wyższe od całkowitej kwoty kredytu. Na gruncie przedmiotowej sprawy naliczona przez poprzednika powoda prowizja formalnie mieści się w granicach określonych przez treść art. 36 a wspomnianej ustawy. Niemniej jednak wymaga podkreślenia, że wskazana przez ustawodawcę wysokość kosztów to wysokość maksymalna. Nie są to koszty, które automatycznie należą się każdemu pożyczkodawcy. Aby może było naliczyć je w tej wysokości pożyczkodawca musi wskazać, że faktycznie je poniósł, musi uzasadnić ich wysokość.

W przedmiotowej sprawie kwoty prowizji od zawieranych z pozwaną umów zostały pobrane przez powoda od umowy w łącznej kwocie 5.954,22 zł. Zdaniem sądu pobrana prowizja powinna natomiast kształtować się na poziomie około 20% kwoty wypłaconej pozwanej łącznej kwoty pożyczek. Ponadto pobranie poza kosztem prowizji dodatkowych opłat np. za dostarczenie środków czy opłaty za usługę w terenie nie znajduje uzasadnienia w treści przedłożonych umów. Z tego względu należało uznać, iż od udzielonych pozwanej pożyczek wszystkie opłaty obciążające pozwaną powinny zawierać się łącznie w kwocie 1.669,77 zł. Pobranie tych opłat oraz prowizji poza tą kwotą stanowiło zdaniem sądu niedozwolone klauzule umowne. Uznając zatem, że naliczono nadmiarowe koszty obsługi pożyczek w łącznej kwocie 4.284,45 zł należało w tej części roszczenie oddalić. Zasądzeniu natomiast podlegała kwota 10.379,20 zł. (14663,65 zł – 4284,45 zł = 10.379.20 zł) .

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Powód poniósł koszty opłaty od pozwu oraz koszty zastępstwa procesowego, a pozwana poniosła koszty zastępstwa procesowego.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielania kosztów, na podstawie art. 100 K.p.c. w zw. z art. 98 §1 i §2 K.p.c.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.

sędzia Wioletta Łopatowska-Bąkiewicz